

128 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

M'n eerste fiets

Die kreeg ik bepaald niet uit luxe, want we weunde op d'n Hoek en ik ong op de uitbraaiding naer school en dat was vier keer op 'n dag 'n behoorlijke tippel. Aale luxe was aan 't bêêsie trouwes vreemd; 't was, om 't zô maor is te zegge, êên broek praktische degelijkhaaid. De blokke, die op de groei op de trappers geschroefd wiere, wazze nog grôôter dan bij de aandere jonges.

M'n ouweloï wazze, denk ik, van plan om 'n hormonekuur op met toe te passe, want tege die blokke kon ik niet opgroeie. Dat wazze gêên blokke meer, dat wazze balke en toe ik 'n paor jaer laeter al lang deur de voorvurk gezakt was en 't zwarte gevaer mit 'n grôôte zwaai in de gantel gekaaid wier, kon ik nog aaltijd niet op de gewone manier bij de trappers.

Gelukkig kon ik toe, omdat we naer de Uitbraaiding verhuisd wazze, naer school lôôpe, van de Ypeystraet, over 'n opgospote stuk, dat nog niet bebouwd was en dus 't Stort hiette, naer de Middeldiepstraet. Dat stuksie stort is t'r al lang nie meer, daer staon nou huize, maor zô wijd zijn we nog niet: ik mos eerst lere fietse.

De hêêle familie kwam d'r aan te pas en dat was niet misselijk, want we hadde 'n behoorlijk voebalelftal op de bêên kenne bringe mit m'n moeder op de kôôl (goal) en opao in de resaarve. Êên van m'n broers leerde me de eerste beginsels deur achter me aan te stekkeren as ik êên keer de gang d'r in had. Hartinfarcte waze toe niet in de mode, anders had-tie d'r zeker êên gekrege.

Laeter nam 'n zuster van me 't over, die had zelf 'n fiets en mos 't perbleem oplosse, om me op 'n fesoendelijke manier te laete stoppe. Daer tob ik nou nog mee, al is 't dan nie meer mit fietse. Twêê maniere, om dat voor mekaar te krijge, kan ik zeker niet aan rikkemendere.

D'n eerste keer stong d'r 'n kroienier wijdbêêns te praote mit 'n buurman en die bêêne zag ik bepaald voor 'n fietserek aan. 't Was wel m'n beste landing tot op dat mement. Dat kwam, omdat 'r gêên aandere uitweg meer was, want aan d'n êêne kant draaigde de Boslaon en aan d'n aandere 't ope stuk kaoid 'r tegenover en in aalebaai de gevalle gao je taomelijk staail naer beneejene.

De twêêde keer liep nog beroerder af; toe zag ik in de strôômende regen opêêns 'n bus op me af komme. Asfalt was 'r nog niet in die daege en m'n zussie en ik begonnen te glije en reeje deur twêê klapdeurties 'n kefeechie bij de Ôôstebrug binne, waer twêê mense aan beljarte wazze. Deur dat beljart wiere we gestopt, maor daer zijn beljarte nie voor bedoeld en d'n baos was dan ok flink nijg. Op d'n duur heb ik 't wel geleerd, maor 'n Tour de Fransrenner ben ik nooit geworde.